

Ѣд. Но суть ѿ васк иѣцыи, иже не вѣрютъ. вѣдаше бо искони Іісъ, кіи суть иевѣрвющи, и кто єсть предаїй єго.

Ѣе. И глаголаше: сего ради рѣхъ вамъ, іако никтоже можетъ пройти ко мнѣ, аще не будетъ ємъ дано ѿ Оца моегѡ.

Ѣс. О сего мнози ѿ оученикъ єгѡ идоша вспять, и ктомъ не хождахъ съ нимъ.

Ѣз. Рече же Іісъ обѣманадесате: еда и вы хощете ити;

Ѣи. Овѣщѧ оубо ємъ Симонъ Пётръ: Гди, къ комъ идемъ; глаголы живота вѣчнаго имаши.

Ѣо. И мы вѣровахомъ, и познахомъ, іако ты еси Христосъ, Сынъ БГа живаго.

Ѣ. Овѣщѧ имъ Іісъ: не азъ ли васк аванадесате избрахъ; и единъ ѿ васк діаволъ єсть.

Ѣа. Глаголаше же Ііадъ Симонова Іскарійта: сей бо хоташе предати єго, единъ сый ѿ обоянадесате.

ГЛАВА 3.

Ѣ. И хождаше Іісъ по сіхъ въ Галлѣи: не хоташе бо во Ііадеи ходити, іако искакахъ єго Ііадеи оубити.

Ѣ. Екже же близъ прѣздинъ Ііадеискій, потченіе сѣни.

Ѣ. Рѣша оубо къ немъ братія єгѡ: прейди ѿдъ, и иди во Ііадею, да и оученици твой видатъ дѣла твоа, іаже твориши:

Ѣ. Никтоже бо въ тайнѣ творитъ что, и ишетъ самъ іавѣ быти. аще сїа твориши, іави сеbe мірови.

Ѣ. Ни братія бо єгѡ вѣровахъ въ него.

Ѣ. Глагола оубо имъ Ііисъ: времѧ мое не оу пройде: времѧ же вѣше всегда готово єсть.

Ѣ. Не можетъ міръ ненавидѣти васк: мене же ненавидитъ,